

Lovforslagets Indhold forekommer mig meget rimeligt, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Behandling her i Tinget, idet jeg ikke kan se, at der skulde kunne opstaa store Divergenser om denne Sag.

Hedelund: Det foreliggende Lovforslag har to Formaal. Det første er at muliggøre en Udgiftsbesparelse for Statskassen derved, at der bliver Lejlighed til at nedsætte Befordringsgodtgørelsen for Dyr læger, naar disse virker i det offentlige Tjeneste. Det andet Formaal er at opnaa en Indtægtsforøgelse for Statskassen derved, at Bøder i Medfør af Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene fremtidig skal tilfalde Statskassen. Det første Formaal kan jeg paa mit Partis Vegne slutte mig til, idet vi anerkender Rigtigheden af den højtærede Ministers Motivering, at en Fastsættelse af Befordringsgodtgørelsen for 3 Aar ad Gangen forudsætter et stabilt Prisniveau, hvad vi ikke har nu, og at det vil være ønskeligt at faa ensartede Takster for hele Landet. I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres, at Udgifterne til Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge har andraget 6,7 Mill. Kr. fra 1. Oktober forrige Aar til Dato, hvilket sidste vel betyder Datoen for Lovforslagets Frem sættelse, nemlig den 20. November; det vil altsaa sige godt et Aar.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, hvorledes det forholder sig med Fordelingen af disse Udgifter. Vi har faaet oplyst, at ca. 1 Mill. Kr. er gaaet til Befordringsgodtgørelse, men jeg vil ogsaa gerne vide, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Polititudgifterne, Udgifterne til Desinfektionsmidler og endelig Udgifterne til Honorarer eller Diæter til Dyr lægerne. Jeg skal ikke nægte, at det er den sidste Post, jeg i denne Forbindelse kunde ønske at erfare noget om, fordi jeg tror, at man ud over Landet har en noget forkert Opfattelse af, hvor meget Dyr lægerne i Virkeligheden direkte har tjent paa den offentlige Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen.

Forslagets § 2, der som nævnt bestemmer, at Bøderne skal tilfalde Statskassen, kan jeg ikke give den højtærede Minister mit Partis absolutte Tilslutning til, idet vi nærer nogen Betænkelighed ved at unddrage Kommunekasserne disse Beløb, der forhaabentlig vil være saa smaa, at det vil være den højtærede Landbrugsminister let at faa den højtærede Finansminister til at fratage dette Krav. Under Hensyn til denne ikke særlig store Betænkelighed vilde

jeg dog anse det for formaalstjenligt, at vi om dette Spørgsmaal tog en ganske kort Udvalgsbehandling, som fra mit Partis Side skal blive fremmet hurtigst muligt.

A. C. D. Petersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne give nærværende Lovforslag min Tilslutning; jeg maa anerkende den Bestræbelse, som ligger til Grund for Lovforslaget fra den højtærede Landbrugsministers Side, idet jeg ganske sympatiserer med at billiggøre Administrationsudgifterne ved Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Angaaende det ærede Medlem Hr. Hedelunds Anke over, at Bøderne skal tilfalde Statskassen, vil jeg sige, at jeg finder dette ret rimeligt, da Staten jo i alt væsentligt bærer de Udgifter, som denne Lov medfører. Jeg vil tilføje, at jeg i Fjor ikke var blandt dem, der udtalte Betænkelighed ved Bødernes Størrelse, derimod var jeg betænkelig ved Grundlaget for Bødernes Idømmelse, idet jeg mente, at dette Grundlag ofte var for spinkelt. Flertallet i dette høje Ting delte imidlertid ikke denne Opfattelse, og derfor maa vi finde os i, at der kan idømmes Bøder for et Forhold, som maaske i Virkeligheden burde være straffrit. Overfor Bestræbelserne fra Staten for at simplificere og billiggøre Administrationen af dette Lovforslag om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene vil jeg gerne gøre opmærksom paa nogle Forhold, som denne Lov har medført fra Administrationens Side ved Losningen af Skibe. Det er blevet forebragt mig, at denne Losning foregaar paa en ganske urimelig Maade, og jeg har faaet en skriftlig Besværing over Losningen af et Skib, som indkom til Svendborg med Strømel. Før end Damperen skulde losses, stillede der en Mand fra Toldvæsenet, og da han ikke selv var helt sikker paa, at der ikke kunde være Mund- og Klovesygesmitte blandt disse Sække, tilkaldte han en Overtolder — hvad det er for en Tjenestemand, skal jeg ikke kunne udtale mig om —, og da heller ikke han var sikker paa, at Sækkene ikke kunde være smittefarlige, tilkaldte han en Dyr læge, og Udlosningen maatte saaledes vente en ganske utilbørlig lang Tid. Endelig kom der en Dyr læge til Stede, og man blev derefter enig om, at der kunde være Mund- og Klovesygebaciller ved disse Sække. Der blev derfor posteret en Politibetjent ved Damperen, og hver Gang der kom et Strop Sække op — et „Strop“ Sække er 5 Sække, til Underretning for dem, der ikke ved det —, udpegede Politibetjenten et større eller mindre Antal af disse Sække, som eventuelt kunde være smittefarlige,